

บันทึกข้อความ

กองงาน กกช.
ที่
ร.ศ. 3 ก.ส.ก. 2552
15. 294

กคช
3(๕๗)

ส่วนราชการ...กองงาน กกช....กลุ่มมาตรฐานวิชาชีพ.....โทร...๐ ๒๖๑๙ ๒๓๒๓...ตอ.๑๙๑๙.....
 ที่...นร.๐๒๐๕.๐๒/๑๖๙๙.....วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒.....

เรื่อง...สรุปการสัมมนา Signal Piracy, Regulation and Enforcement in a Convergent World.....

เรียน อปส. ผ่าน ปรส. (นางกุนทลีย์ บัศจรรย์ณ)

ข้อเท็จจริง

๑. สปบ. มีหนังสือที่ นร ๐๑๐๒/๖๙๑๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขอให้ กปส. ส่งผู้แทนเข้าร่วมการสัมมนาเรื่อง Signal Piracy, Regulation and Enforcement in a Convergent World ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศอินโดนีเซีย
๒. อปส. ได้ลงนามในหนังสือที่ นร ๐๒๐๓.๐๓/๔๙๙๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่งชื่อผู้แทนเข้าร่วมการสัมมนา ได้แก่ นายตรี บุญเจือ นักประชาสัมพันธ์ ปฏิบัติการ สังกัด กองงาน กกช. ไปยังปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓. อปส. อนุมัติการเดินทางเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

การดำเนินการ

นายตรี บุญเจือ ได้เดินทางเข้าร่วมการสัมมนาพร้อมกับผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สรุปประเด็นจากการสัมมนาได้ดังนี้

- Signal Piracy หมายถึง การละเมิดสิทธิในสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิ ทั้งนี้ การลักลอบนำสัญญาณดังกล่าวมาใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ประกอบกัน เช่น การเชื่อมต่อสายของกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Tapping) การลักลอบถอดรหัสสัญญาณ (Decryption) เป็นต้น โดยอาจจำแนกการละเมิดออกได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่

- (๑) การละเมิดโดยบุคคล เช่น การลักลอบชมของรายการของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก และการลักลอบส่งผ่านสัญญาณรายการโทรทัศน์เพื่อนำเข้าไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ของตน เป็นต้น
- (๒) การละเมิดโดยกิจการอื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการละเมิดเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ เช่น เดบิลทีวีที่ถือลิขสิทธิ์ลักลอบนำรายการของเดบิลทีวีระดับประเทศไปเผยแพร่ต่อให้สมาชิกได้รับชม โดยเก็บค่าสมาชิกต่ำกว่ากิจการในระดับประเทศ และการนำรายการโทรทัศน์ต่างๆ มาจัดเก็บและส่งต่อให้สมาชิกทางอินเทอร์เน็ตรับชม เป็นต้น

- การละเมิดมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งในยุโรปและเอเชีย โดยเฉพาะการละเมิดทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งทางภาคธุรกิจ (ผู้ถูกละเมิด) และภาครัฐ (ผู้จัดเก็บภาษี / ค่าธรรมเนียม) ทั้งนี้ ได้มีการรายงานว่า ประเทศไทยมีค่าเสียหายจากการละเมิดในลักษณะดังกล่าวจำนวน ๒๑๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และภาครัฐสูญเสียรายได้ ๗๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งนับว่าสูงที่สุดในกลุ่มประเทศที่มีการจัดเก็บข้อมูลทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เมื่อสอบถามถึงที่มาของสถิติดังกล่าว พบว่าไม่มีหลักฐานที่แน่นอน เป็นเพียงการคำนวณของบางหน่วยงานเท่านั้น

- การละเมิดสิทธิในสัญญาณส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม โดยเฉพาะการสูญเสียรายได้และเงินหมุนเวียน รวมทั้ง ลดความต้องการในการลงทุนเพื่อพัฒนากิจการในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี และการผลิตรายการ / เนื้อหาในประเทศ

- การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการละเมิดประกอบด้วย การออกใบอนุญาตและการกำกับดูแล การลงทะเบียนทางอาญาและกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิด คดีทางแพ่ง การพัฒนาด้านเทคนิคให้มีความทันสมัย และการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

- สื่อผสม (Convergent Media) เป็นการอธิบายถึงลักษณะของสื่อในปัจจุบัน ที่ไม่สามารถกำหนดขอบเขต / แบ่งแยกระหว่างกิจการโทรคมนาคม (Telecommunication) และกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (Broadcasting) ได้อย่างชัดเจน โดยสื่อผสมที่เห็นได้ชัดและเป็นที่กล่าวถึงมากในปัจจุบัน ได้แก่

(๑) ไอพีทีวี (IPTV) เป็นกิจการส่งสัญญาณภาพและเสียง หรือสัญญาณดิจิทัลผ่านทางสาย โดยใช้ Internet Protocol ในการนำพา โดยมีลักษณะพิเศษ คือ สามารถส่งผ่านช่องรายการได้หลายช่อง และมีการโต้ตอบระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกิจการระบบบอกรับสมาชิก

(๒) เว็บทีวี (Web TV) เป็นกิจการที่มีความแตกต่างจากไอพีทีวี แม้จะส่งผ่านสัญญาณภาพและเสียงผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน แต่เว็บทีวีต้องใช้ Web Browser (เช่น Internet Explorer, Firefox) ในการรับชม โดยกิจการดังกล่าวอาจให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือให้สมัครสมาชิกเพื่อรับชมก็ได้

(๓) ทีวีเคลื่อนที่ (Mobile TV) เป็นกิจการที่ใช้การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมเป็นหลัก ไปยังเครื่องรับที่เคลื่อนที่ได้ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องรับในรถยนต์ เป็นต้น โดยเฉพาะในปัจจุบันที่เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่พัฒนาการส่งสัญญาณให้มีความรวดเร็วและคมชัดมากขึ้น (เช่น ระบบ 3G) ทำให้การส่งสัญญาณภาพและเสียงมีความเสถียรมากขึ้น

- กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ในปัจจุบัน มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง เนื่องจากเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างมาก ทำให้การส่งสัญญาณไปยังผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวาง ผ่านทางเครื่องรับ (Devices) ที่หลากหลาย และสามารถลดข้อจำกัดในการรับสารทั้งทางด้านเวลาและสถานที่ได้

- ประเทศสิงคโปร์มีแนวคิดในการออกใบอนุญาตและกำกับดูแลกิจการสื่อผสมโดยคำนึงถึงลักษณะของการให้บริการมากกว่าสาธารณูปโภค / เทคนิคการส่งสัญญาณ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ได้แก่ Media Development Authority (MDA) ซึ่งจำแนกประเภทของกิจการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการรับชม / ฟังตามพื้นที่การให้บริการ คือ ทั่วประเทศ ในพื้นที่ และนานาชาติ ส่วนไอทีทีวี จัดอยู่ในลักษณะเดียวกับกิจการระบบบอกรับสมาชิก ที่ส่งผ่านทางสายเคเบิลหรือผ่านดาวเทียม โดยมีใบอนุญาต ๒ ประเภท คือ ระดับประเทศ (Nationwide) และกิจการที่มีความจำกัด (Niche)

- การลักลอบรับสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นการละเมิดสิทธิ หรืออาจเรียกว่าเป็นการโจรกรรม (Theft) ก็ได้ ทั้งนี้ การลักลอบดังกล่าวเป็นการสร้างความเสียหายให้แก่กิจการที่ถูกละเมิดอย่างมาก รวมทั้ง ทำให้รัฐเสียรายได้จากการเก็บภาษีด้วย

- ประเทศต่างๆ ไม่มีกฎหมายเฉพาะในการคุ้มครองสิทธิในสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยส่วนใหญ่ใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ ประกอบกับกฎหมายการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ รวมทั้ง กฎหมายด้านการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ประกอบ

อนึ่ง ผู้แทน กปส. (นายตรี) ได้รับการประสานให้เป็นผู้แทนประเทศไทยในการรายงานสภาพการณ์ของการละเมิดสิทธิในสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- กฎหมายของประเทศไทยมีความครอบคลุมในการปราบปรามการละเมิดสิทธิในระดับหนึ่ง โดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มีความครอบคลุมถึงการคุ้มครองสิทธิในสัญญาณดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้เสียหายต้องเป็นผู้ฟ้องร้องเมื่อได้รับการละเมิด

- ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตและกำกับดูแล ในขณะที่ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ โดยให้อำนาจคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (กสทช.) ในการออกใบอนุญาตชั่วคราวให้แก่กิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ (เช่น เคเบิลทีวี) ทั้งนี้ อยู่ระหว่างการร่างหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาต ซึ่งข้อกำหนดแนบท้ายใบอนุญาตตามร่างดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย หากไม่ปฏิบัติตาม อาจทำให้ กทช. เพิกถอนใบอนุญาตชั่วคราวนั้นได้ ดังนั้น จึงถือว่า กฎหมายของไทยมีความครอบคลุมและให้ความคุ้มครองเจ้าของสิทธิในสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

ในการนี้ ผู้แทนของประเทศไทยได้ประชุมร่วมกันถึงแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะออกเป็นกฎหมายเฉพาะเพื่อคุ้มครองสิทธิในสัญญาณของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ทั้งนี้ ขอให้ กปส. มีหนังสือแจ้งความเห็นไปยังกรมทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

ข้อพิจารณา

กองงาน กทช. ขอเสนอเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. เพื่อให้หน่วยงานของ กปส. นำข้อมูลจากการสัมมนาไปใช้ประโยชน์ตามอำนาจหน้าที่ เห็นสมควรให้แจ้งเวียนสรุปการสัมมนาทางอินเทอร์เน็ต

๒. ลงนามในหนังสือรายงานผลการสัมมนาต่อปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารแนบ (๑)

๓. ลงนามในหนังสือแสดงความเห็นถึงกรมทรัพย์สินทางปัญญา ตามเอกสารแนบ (๒)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๑ และลงนามตามข้อ ๒ - ๓ ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(นายบวร เตชะอินทร์)

กทช.

Boon Ujan
(นางอุษณีย์ บัวสุวรรณ)
รปช.

28 ส.ค. 2552

- เห็นชอบ

- ลงนามแล้ว

น

(นายกฤษณพร เสริมพานิช)

อปช.

30 ธ.ค. 2552

Boon

รปช. (นางอุษณีย์ บัวสุวรรณ) 2330

อปช. (นายกฤษณพร เสริมพานิช) 4745
29 ส.ค. 2552